

går ud fra har lavet et ordentligt arbejde under hr. Mogens Lykketoft, og som man derfor også har tillid til nu.

Om der er modtaget noget tilbud fra os? Jamen hvis man har bemærket, hvad vi har gjort, har man da bemærket, at vi havde lyttet. Det ved jeg at hr. Mogens Lykketoft også har fået direkte præsenteret af mig undervejs: at de humanitære bidrag er blevet skrevet op, at der også er kommet en genopbygnings- og stabiliseringsindsats ind, og at der er blevet ændret i styrkesammensætningen.

Det er da alt sammen på baggrund af, at vi har lyttet. Vi har lyttet til oppositionen, vi har lyttet til Dansk Folkeparti, til Kristeligt Folkeparti, til Det Radikale Venstre og til Socialdemokratiet. Derfor ser det jo sådan ud, som det gør. Så kan man lade være med at honorere det, man kan sige, at man er ligeglad med det, men man kan ikke benægte, at det er der.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Ole Sohn, hr. Mogens Lykketoft og hr. Niels Helveg Petersen. Det er alle sammen den tredje og sidste korte bemærkning til udenrigsministeren. Så er det sat på plads.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg synes, at der i udenrigsministerens besvarelse er en irritation over forsøget på at sammenstille situationen Irak-Israel, hvor ulige de situationer i øvrigt er. Men set i en FN-sammenhæng og set i et forsøg på at opbygge en ny verdensorden er der jo meget parallelitet: Der er tale om to stater, der begge bryder FN-resolutioner. Den ene har haft 12 år til at rette sig efter det, og nu kommer bomberne – i øvrigt har der 10 år forud været FN-sanktioner. Den anden, Israel, har brudt en resolution i 30 år, og der har ikke været nogen restriktioner.

Kl. 19.45

Det er en forskelsbehandling, og når regeringen nu bevæger sig væk fra FN-sporet og sammen med USA kaster sig ud i jungleloven i forhold til Irak, kan man da ikke fortænke palæstinenserne i at spørge om, hvorfor der skal være forskel på det ene brud på en FN-resolution i forhold til det andet brud. Men det illustrerer jo meget fint den farlige kurs, regeringen bevæger sig ind på ved netop at forlade FN-sporet.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Udenrigsministeren kan ikke være bare noget som helst i tvivl om, hvad Socialdemokratiets holdning har været til dansk militær deltagelse. Vi sagde allerede i november, at er der en klar, positiv beslutning i FN om, at krigen er den eneste og sidste udvej, er vi med, så mener vi, at Danmark skal deltage, ellers er vi imod. Jeg sagde det meget udtrykkeligt til udenrigsministeren. Det var mit indtryk, at det også var udenrigsministerens holdning.

Jeg synes i hvert fald, det er fuldstændig ufateligt til dette øjeblik, hvorfor Danmarks statsminister synes, det er vigtigere at tale præsident Bush efter munden i telefonen end at fastholde en bred enighed om, hvordan dansk udenrigspolitik skal være forankret – så meget mere ufateligt, som vi nu må konstatere, at vi står helt alene i EU-kredsen sammen med premierminister Blair som krigsdeltagere på amerikansk side.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Udenrigsministeren bruger meget stærke ord, når udenrigsministeren betegner mit standpunkt som absurd.

Jeg er nødt til at sige til udenrigsministeren, at der ikke er noget som helst absurd i, og det tror jeg ikke at der er ret mange i Danmark der mener, at man melder sin modstand imod, at Danmark og Storbritannien som de eneste to EU-lande skal deltage med militære bidrag i en militær aktion imod Irak.

Det er ikke absurd. Det er udtryk for, at vi har gjort os umage og kan tænke den her problemstilling igennem og er nået til den konklusion, at vi altså er nødt til i denne situation at sige nej. Jeg synes ikke, at det klæder udenrigsministeren at stemple et sådant synspunkt, som vi nøje har tænkt igennem, som absurditet.

Jeg synes, det er mere absurd, at regeringen holder fast ved sit standpunkt, selv om det ene europæiske land efter det andet er faldet fra og ikke yder militære bidrag.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg skal over for hr. Niels Helveg Petersen klart beklage, hvis jeg er kommet til at sige absurd. Jeg har dyb respekt for hr. Niels Helveg Petersens indsats, ikke mindst i 1998, så det skal jeg beklage.